

Emil Gârleanu

SĂRĂCUTUL!...

Ilustrațiile: Adriana Lucaciu

peste câmp, cuții și livezi, luând cu el tot ceea ce-l place. În primăvara săracutul își aduce în cioc flori, pene și hârtii, de pe-o rumură luă un cărăbus, un cărăbus mătase, castaniu, cu aripi fragede, cu ochișorii ca două neghiniște. Cârâie, de primăvară. Când l-a luat vârtejul pe sus, și-a strâns și el picioru

Editura Tehno-Art

S-a iscat un vârtej ca din senin. S-a înșurubat în pământ, apoi a pornit-o, tehui, peste câmp, curți și livezi, luând cu el tot ce găsea mai ușor în cale. Și dacă de pe jos fura flori, pene și hârtii, de pe-o ramură luă un cărăbuș, un cărăbuș mititel, castaniu, cu aripile fragede, cu ochișorii ca două neghinițe. Cărăbuș de primăvară. Când l-a luat vârtejul pe sus, și-a strâns și el piciorușele, și-a văzut că poate zbura și fără să dea din aripi.

Vârtejul și-a făcut gustul, și-n mijlocul unui drum de țară, lângă o curte, s-a înțepenit o clipă ca un sfredel, apoi s-a topit deodată, lăsând tot ce luase baltă la pământ. Iar cărăbușul căzu pe-o bucătică de hârtie albă, și rămase acolo, amețit. Când s-a trezit, privi împrejur: un drum prăfuit. Și din capătul drumului, tanțoș, cu pieptul în platoșă, cu pintenii arcuiți, venea un cocoș. "Îi! Scap de unul și dau peste altul, își zise cărăbușul; ăsta mă-nghite!" Cucoșul s-a apropiat, s-a uitat cu un ochi la cărăbuș și-a trecut mândru înainte. "Am scăpat!" gândi cu bucurie cărăbușul și se întoarse să privescă după cucoș. Atunci încremenii de spaimă.